

Takács Zsuzsa

Közlemény

Tragikusan későn, nyolcvankét éves korában, a *teljes déli sötétség* beálta előtt, kettőezer-huszonegy áprilisában meghalt Takács Zsuzsa költő. Élete főművének tekinti, nyilatkozta nemrég, hogy nem szegte meg az ötödik parancsolatot, és nem vetett véget önként az életének.

Milyen kutya vonyít?

Anna emlékére

Milyen kutya vonyít?
Miféle udvaron?
A Szüntelen Kutya
a lélekölő udvaron.
Meghaltál talán,
vagy élsz, ahogy hiszem?
Vonyítok velük mégis,
cífrázom szüntelen.

A játékos

Nyilvánvaló vereségünk után,
amikor legjobb reményeink
elvéreztek, kihűl a szívünk, úgy
nézünk szét a csatatéren, mint egy
zöldposztós terepasztalon,
s félünk, hogy nem lesz
következő alkalom –
tekintetünk mímeli mégis az ön-
magunkba vetett bizalmat.

A régi díszletek

Ez meg hogy lehet?
Ki toltta ide őket? Hogy nem
őrül bele a hősnő és a hős,
hogy kezdődik mindig az első jelenet.
A csizma a régi kocsmába lép.
Elhangzik lidérces párbeszéd.

A vigasztalan folyosón

„Épp most beszéltem veled.
Felhajtottam egy konyakot, aztán
kimentem a sötét teraszra.”
[Kertész Imre – levélrészlet, 85. 05. 26.]

*A vigasztalan folyosón kimentem a sötét
teraszra. Pár percig szemeztem a holddal.
Éles sarló... a kalapács még hiányzik mellőle.
Képzeld, azóta ott világít újra, negyven
év se kellett. Elszórtan itt-ott szögek
és deszkák. Temetés készül itt talán?
Kerítés? Stadion? Szálloda? Karám?*

*Fátyolosak a hegyek, írod, de nem
részletezed, miért. Búcsúzni jöttek volna?
Szép reményeink – mondják –, Isten
veletek! – s felhőkkel utolsó könnyüket
itatják. Vagy legyünk realisták?
Szomjaznak a fák, lombjukat hullatják.
Elszórva itt-ott szögek és deszkák.*